

Preken 4. S etter påske

26. april 2015

Kapellan Elisabeth Lund

Gratisuka har blitt en festuke her på Fjellhamar, og vi er veldig glad for alle som har bidratt og alle som har kommet innom.

Alt er gratis.

Det er raust. Det er nåde. Det er Gud.

Hva gjør det med oss?

Vi er mange som har fått merke gleden av å få noe gratis og gleden over å gi noe gratis.

For som de gamle sier: Den største gleden du kan ha, det er å gjøre andre glad.

Det skjer noe når noe gis fra et menneske til et annet. Det er noe som begynner å røre på seg. Noe som vokser.

Det er ikke bare her i kirka vi snakker om det.

Det er flere stemmer som sier det samme for tida. I alle fall ifølge en artikkel i Aftenposten for et par uker siden, med overskriften: Hva er din grunn til å stå opp om morgenen?

Det kan virke som om det skjer noe nytt med hvordan mange tenker at livet skal være.

Det er flere og flere som jakter på mening: Hvorfor i all verden er vi her?

Vi står opp om morgenen, drar på jobben, spiser middag, kjører ungene på trening, ser på TV og legger oss igjen. Det må jo være noe mer ved detta livet?

Vi kjøper nye klær, bleker tenna, tar oss godt ut, legger bilder på Facebook, reiser og opplever, får bedre jobb og mer penger, kjøper hytte og båt. Vi trener

og spiser sunt og gjør alt for å gjøre livet bra for oss selv.

Men har vi det bra med det?

Hva er det gode livet?

Mange mennesker med forskjellig tro og overbevisning kommer fram til noe av det samme.

Vi kan oppsummere det på den måten den amerikanske pastoren Rick Warren sier det:

Det gode liv handler ikke om å se godt ut.

Heller ikke om å ha de gode tingene.

Og faktisk heller ikke om å føle at man har det godt.

Det gode liv er å gjøre godt og det er å være god.

Boka til Rick Warren, som handler om dette, er nå en av verdens mest solgte bøker. Mange vil gjøre noe for andre.

Skjer det noe nytt? Eller noe gammelt om igjen?

Prekenteeksten i dag tar oss med tilbake til det gamle testamentet. Det er profetiske ord som ble talt inn i en annen tid. De er fra profeten Jesaja, og er fra 500-tallet før Kristus.

Store deler av israelsfolket er i fangenskap i Babylon. De har glemt, eller vendt seg bort fra Gud.

I den teksten vi skal få høre, minner Jesaja dem om hvordan Gud er, og hva han kan gjøre.

I Jesaja 43 står det:

Så sier Herren, han som gjorde vei gjennom sjøen, en sti i det veldige vannet, som førte vogner og hester, hær og høvdinger uti.

Der ble de liggende og reiste seg aldri, de sluknet som når en veke slukkes.

Dere skal ikke minnes de første ting, ikke tenke på det som hendte før.

Se, jeg gjør noe nytt.

Nå spirer det fram.

Merker dere det ikke?

Ja, jeg legger vei i ørkenen, elver i ødemarken.

Ville dyr skal ære meg, sjakaler og strutser.

For jeg gir vann i ørkenen og elver i ødemarken, så mitt utvalgte folk kan få drikke.

Mitt folk, som jeg har formet, skal forkynne min pris.

Slik lyder Herrens ord

Jesaja forteller om en Gud som åpner veien videre.

På 1800-tallet erklærte Nietzsche Gud død, og menneskene måtte prøve å finne sin egen mening. I artikkelen som sto i Aftenposten ble Arne Johan Vetlesen intervjuet. Han er professor i filosofi, og han fortalte at da han var ung var han opptatt av Nietzsches militante påstand om at det ikke finnes noen mening utenom individet.

Men så sier han at livet har senere lært ham at man må utenfor seg selv.

Hvis man følger Nietzsche og setter mennesket i Guds sted, blir meningen og livsinnholdet etter hvert utvanna.

Vi som er kristne tror at Gud har skapt oss til å leve i fellesskap. Vi er skapt til å leve sammen med Gud og sammen med hverandre. Vi er avhengige av Gud og av hverandre.

Kanskje du er en av dem som lengter etter at livet skal være noe mer.

Jeg er i hvert fall det. Jeg lengter etter at kjærligheten skal få større plass i livet

mitt.

Det ligger her inne som en lengsel, en spire som gjerne vil ha rom til å vokse.

I den teksten jeg leste fra Jesaja, sier Gud:

Se jeg gjør noe nytt. Nå spirer det fram. Merker dere det ikke?

Det begynner med en lengsel etter noe nytt.

Kanskje etter et liv med mening? Et liv med Gud? Et liv som strekker seg utover og oppover.

Jeg merker at det er noe som skjer inni meg når vi har Gratisuka i menigheten vår.

Noe som begynner å vokse. Noe som åpner seg.

Det har med den lengselen å gjøre. En lengsel etter fellesskap, etter å åpne oss for hverandre, søke sammen og vise hverandre godhet.

Denne uka har jeg fått møte så mange fine mennesker. Vakre mennesker. Mange smil. Jeg har fått høre historier om vanskelig liv, og historier om møter med det gode.

Jeg lurer på om det er flere som åpner seg når alt er gratis. Når det ikke er noen krav.

Og så var det fantastisk å lese alle rapportene til 7. klassingene. Det å gjøre gode ting mot hverandre er inspirerende. Det er meningsfylt, og det skaper fellesskap mellom mennesker.

Jeg tror det er fordi vi er skapt til å leve sånn. Det er det Gud, skaperen, vil. Det er det Han lengter etter. Fellesskap i kjærlighet.

Se jeg gjør noe nytt. Nå spirer det fram. Merker dere det ikke?

Gud skaper alltid noe nytt. Våren forteller oss om det. På greiner som for litt siden var kalde og harde og livløse, spretter nå knoppene ut.

Opp av den mørke, kalde jorda kommer det små spirer og flere og flere blomster.

Hva spirer i livet ditt? Hva lengter du etter?

Noen ganger tror jeg vi kan sperre lengselen vår inne, og la så mye annet legge seg oppå at det gror helt igjen.

Hva skal til for å rydde vei til din lengsel, til det som spirer innerst inne?

Kanskje det å gi noe gratis eller å ta imot noe gratis kan være med å rydde litt? Jeg tror det gjør oss mer åpne. Det å møte nåde åpner opp for mange ting. Både for møter mellom mennesker, og for møter mellom Gud og mennesker.

Det har kanskje å gjøre med at vi gir slipp på noe.

Når vi gir noe til andre, gir vi slipp på tid eller penger eller krefter vi kunne brukt på oss selv. Og når vi tar imot noe som er gratis, må vi gi slipp på noe av stoltheten vår, noe av beskyttelsen vår kanskje.

Jeg vet et fint bilde på dette med å gi slipp på. I tilfelle dere ikke har hørt om det, vil jeg fortelle dere om hvordan de har lært seg å fange aper i Sørøst-Asia. De gjør det sånn at de graver ned en krukke med vid bunn, og veldig smal åpning. Så legger de nøtter, frukt og kjøttbiter i krukka. Apen lukter seg fram til maten, og stikker hånda ned i krukka for å ta den opp. Men når han knytter neven rundt maten, får han den ikke opp gjennom åpningen igjen. Apen blir frustrert og begynner å skrike, mens han fortsetter å holde fast på det gode han har funnet i krukka. Da kan jegerne komme og kaste et nett over apen, og ta den til fange.

Vi skjønner jo at hvis apen bare hadde sluppet maten, hadde den fått hånda opp igjen og kommet seg løs. Da hadde den beholdt friheten. Apen skjønner ikke det, eller vil ikke slippe det gode han har fått tak i.

Noen ganger holder vi oss fast i ting, som kan være gode, men som gjør at vi ikke kommer noen vei, eller som gjør at vi ikke kan åpne oss for noe nytt. Vi holder fast i noe som kanskje gjør oss mindre frie.

Hva trenger du å gi slipp på?

Se jeg gjør noe nytt. Nå spirer det fram. Merker dere det ikke?

Det er mange mennesker som søker en mening med livet.

Jeg kjenner også at jeg famler litt rundt noen ganger, men så lander jeg igjen og igjen hos en Gud som elsker oss. Og jeg kjenner at livet egentlig handler om å ta imot den kjærligheten, og det handler om å bli satt fri til å gi den videre.

Gud kan åpne veien videre og hjelpe oss til en ny frihet. En frihet der vi kan velge å hegne om de små lengselsspirene.

Der de kan få rom til å vokse og til å blomstre.

Alt er gratis. Alt det Gud gir, gir han uten å kreve noe tilbake. Og samtidig er det sånn at jo mer kjærlighet vi tar imot fra ham, jo mer vokser spirene og vi får lyst til å gi det videre.

Etterpå skal vi gjøre noe av det aller vakreste og fineste vi gjør her i kirka. Vi skal få komme fram og ta imot Jesus i nattverden. Nattverden er et nådemiddel. Nåde betyr gratis.

Alt er gratis. Jesus har allerede betalt, og vi kan få ta imot ham og fellesskapet med Gud.

Vi kan få åpne hånda vår, og munnen vår, og ta imot Gud selv. Og la ham bli en del av livet vårt. Slippe ham inn, slippe ham til så det som spirer kan få vokse og blomstre.

Amen.